

Родинне виховання дітей дошкільного віку

Як усякий організований процес, сімейне виховання передбачає певну цілеспрямованість, наявність конкретних завдань. Оскільки в нашому суспільстві інтереси держави й батьків відносно виховання підростаючого покоління найчастіше збігаються, ціль і задачі суспільного й сімейного виховання в основному також є ідентичними.

Отже, головну мету виховання дітей у родині становить всебічний розвиток особистості, що сполучає в собі духовне багатство, моральну чистоту й фізичну досконалість. Досягнення цієї мети включає здійснення таких завдань, як фізичне, розумове, моральне, трудове, естетичне виховання. У сімейному вихованні важливе місце займає турбота про здоров'я дитини, її фізична підготовка, загартовування, розвиток сили, спритності, швидкості, витривалості. Здорова, фізично розвинена людина здатна більш успішно займатися розумовою й фізичною працею, у неї звичайно гарний, бадьорий настрій, і вона, як правило, доброзичлива до навколишніх, готова прийти на поміч, гостріше сприймає красу й сама прагне все робити красиво. В інтересах фізичного виховання батьки повинні привчати дітей з раннього дитинства регулярно робити ранкову фіззарядку, утягувати їх у різні рухливі ігри, спортивні заняття, разом займатися доступним туризмом. Важливо за порадою лікаря привчати дитини до загартовування, учити саму піклуватися про своє здоров'я, не допускаючи дурних звичок. І у всьому цьому головне - приклад батьків.

Саме в родині діти головним чином осягають абетку моральності, засвоюють, що таке добре й що таке погано, учаться доброзичливо ставитись до людей, надавати посильну допомогу. У міру дорослішання дитини моральні вимоги до неї значно зростають і заглиблюються.

Моральне виховання в родині - це формування любові до рідного краю, своїй Батьківщині, гуманності, почуття товариства, чесності, справедливості, відповідальності. І тут відіграють більшу роль не тільки й не стільки спеціальні бесіди й роз'яснення, скільки організація всього життя дитини

відповідно до принципів загальнолюдської моралі та повсякденна практика належного поведження.

Надзвичайно відповідальне місце в системі сімейного виховання належить трудовому вихованню дітей. З раннього віку дітлахи, як правило, у міру своїх сил і можливостей прагнуть брати участь у домашніх справах, допомагати дорослим, у своїх іграх імітують різні види праці. Важливе завдання батьків - не відбивати в дітей цікавості до трудових занять, заохочувати їх щодо цього, робити всіляке сприяння. Доступні форми самообслуговування, участь в домашній роботі, озброєння дитини різноманітними трудовими вміннями й навичками, роз'яснення їй ролі праці в житті людини й суспільства, ознайомлення із професіями, заохочення участі в суспільно корисній праці - все це досить істотно для підготовки гарного трудівника, здатного в майбутньому забезпечити себе й свою родину всім необхідним і принести користь суспільству.

Серед конкретних напрямків всебічного розвитку особистості дитини в умовах родини важливу роль відіграє естетичне виховання. Тісно пов'язане з іншими сторонами виховання, воно сприяє прилученню дітей до прекрасного, учить сприймати й цінувати красу в житті, природі, мистецтві, привчає їх творити за законами краси. У цих цілях батьки повинні використати заняття малюванням, ліпленням, спільне прослуховування музики, пісень, навчання дитини грі на музичних інструментах, відвідування театрів, музеїв, виставок, екскурсії по рідних місцях і багато чого іншого.

Завдання родини - виховувати не тільки споживачів, споглядальників прекрасного, але й активних учасників його творення у всіх можливих областях і сферах. У батьків як вихователів нічого не вийде, якщо вони не будуть знати особливостей своєї дитини. Адже кожна людина, скільки б їй не було років, - це конкретна своєрідна особистість. Тому батькові й матері не можна задовольнятися повсякденним поданням про свою дитину.

З метою виховання потрібно постійне й глибоке вивчення дитини, спеціальне виявлення її інтересів, запитів, захоплень, схильностей і

здатностей, достоїнств і недоліків, позитивних якостей і негативних рис. Тільки тоді батько й мати одержать можливість цілеспрямовано й обґрунтовано, отже, і плідно впливати на формування особистості зростаючої людини, акцентувати увагу на її позитивних сторонах і розвиваючи їх, а з іншої сторони, наполегливо переборюючи негативні риси. У вивченні дитини батькам допоможуть невимушені бесіди по питаннях, що цікавлять, спостереження за її поведінням як удома, так і на вулиці, у громадських місцях, у школі - в спілкуванні з товаришами, під час праці, відпочинку. Що читає дитина, як проводить вільний час, з ким дружить, у які ігри грає - відповіді на ці й подібні питання батьки повинні знати. Але оцінка сторонніх людей може бути необ'єктивною, невірною. Довіра - от головна лінія поведіння батька й матері. Дуже важливо, щоб і дитина їм теж довіряла.

Сім'я – це основний виховний осередок. В ДНЗ дитина навчається, як жити в суспільстві. Але саме родина вводить дитину в світ соціальних відносин, формує ставлення до оточуючих, певні моральні цінності. Для повноцінного життя дуже важливо, щоб духовні потреби між членами родини були близькими. Втрата духовності рівнозначна втраті людяності.